

Så bryder han sig ikke om, at jeg siger, at han efterfølgende var på tilbagetog. Men jeg vil nu sige, at det synes jeg var en rimelig korrekt beskrivelse af forløbet. Statsministeren kommer først med nogle antydninger, der kun kan forstås sådan, at han betragter den palæstinensiske regering som terrorister, og bagefter trækker han så i land. Men lad det nu ligge.

Jeg er glad for, at den sidste præcisering kom, men jeg vil altså gerne bede om at få et svar på det helt præcise spørgsmål.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu siger hr. Keld Albrechtsen, at han er glad for noget af det, jeg har svaret. Det gør mig helt urolig, at jeg har gjort hr. Keld Albrechtsen tilpas med mine svar.

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg kom aldeles ikke med antydninger, jeg kom med et meget klart udsagn, og jeg vil gerne gentage det, nemlig at allerede før Arafat blev spærret inde i sit hovedkvarter, havde han gjort for lidt. Han har gået frit omkring. Han har været leder af den palæstinensiske autoritet længe nok til, at han burde have gjort sin indflydelse gældende for at stoppe terrorbombningerne. Det gjorde han ikke.

Så satte israelerne deres aktion i gang, og jeg kan levende sætte mig ind i, hvorfor de gjorde det. Men for nu at gentage det: Det fører jo ingen vegne hen at gøre det. Derfor må man sige noget til begge parter, til palæstinenserne: Stop terrorbombningerne! og til israelerne: Træk jer tilbage igen og kom til forhandlingsbordet!

Og nu tror jeg ikke, at jeg kan udbedre mine svar, sådan at hr. Keld Albrechtsen vil forstå dem. Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen og jeg her med stor fordel kan opretholde en frugtbar uenighed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1607

3) Til statsministeren af:

Villy Søvndal (SF):

»Finder statsministeren det hensigtsmæssigt – i lyset af EU-delegationens nylige fiasko i Israel og med udsigt til Danmarks snarlige overtagelse af EU-formandskabet – at udtale, at det er »forståeligt og forklarligt, at det israelske samfund føler behov for at forsvare sig imod selvmordsbomber«, uden at vie hverken årsagerne til eller

sammenhængen bag den tilspidsede konflikt nogen videre opmærksomhed, og vil ministeren kommentere den spanske regerings påpegning af det problematiske i en så entydig proisraelsk dansk holdning forud for overtagelsen af EU-formandskabet på et tidspunkt, hvor det øvrige EU skærper kritikken af Israel, og vil ministeren i forlængelse af dette redegøre for, om vi kan forvente, at det danske EU-formandskab vil være i opposition til de øvrige EU-lande (som man skal repræsentere) og i langt højere grad lægge sig op ad den amerikanske linje i Mellemøstspørgsmålet?«

Villy Søvndal (SF):

Det er jo meget i forlængelse af de foregående spørgsmål. Men det, jeg synes kom ud af dem, var en relativ enighed om målet, nemlig to statters ret til at eksistere bag sikre grænser og altså også retten til en levedygtig selvstændig palæstinensisk stat. Det er jo noget nyt i processen.

Det nye er så også, at den saudiske plan jo indeholder, at man fra arabisk side for første gang accepterer at bakke op om Israels ret til at leve bag sikre grænser. Det betegner virkelig et gennembrud.

Det, jeg vil spørge statsministeren om, er: Hvem mener statsministeren i den nuværende situation bedst tager de første skridt? Og hvad består de første skridt af? For ellers ender man jo i en situation, hvor man bliver ved med at spille pingpong. Den ene part angriber, den anden part svarer igen. Har statsministeren nogen klar forventning om, hvem der i den her situation tager de første skridt?

Kl. 13.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Kravene fra det internationale samfund er jo meget klare til både palæstinenserne og israelerne. Jeg synes ikke, at man kan tale om, hvem der skal tage de første skridt, for de skal tages øjeblikkeligt af dem begge; israelerne med øjeblikkelig tilbagetrækning fra de besatte områder i overensstemmelse med FN-resolutioner og andet, og palæstinenserne skal stoppe selvmordsbomberne.

Villy Søvndal (SF):

Hvis man kigger på det telegram fra Ritzau, der kom i dag kl. 11.28, som er en gengivelse af det møde, der har været mellem USA, FN, EU og Rusland, er den ikke som statsministerens udsagn bundet af, at begge parter skal foretage sig